

giver, rette sig efter de samme Regler, som gælder for Sparekasserne. Og som jeg sagde før, alle andre Penge, de skaffer sig, maa de betale for, hvad de maatte anse for fornødent. Det er denne Forbindelse, jeg synes, der er. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke mener at kunne gaa ind paa denne Betragtning, der er i øvrigt ikke noget at gøre ved det; jeg har fremhævet, saa godt jeg kunde, den Forbindelse, jeg synes, der med Rette er.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) har Ret i, at jeg ikke gik ind paa de Betragtninger, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) fremkom med om de Banker, der i Henhold til § 11 i Loven af 1880 har Stempelbegunstigelse, og hvorom det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds mente, man kunde sige: Disse Banker skal med Hensyn til Anbringelse — jeg haaber, jeg kan bruge det Udtryk uden at blive misforstaaet — af deres Midler, altsaa Udlaan o. s. v., være stilled e akkurat ligesom Sparekasserne. Jeg indlod mig ikke paa det, og jeg sagde udtrykkelig hvorfor, nemlig fordi jeg mente, at dette, om disse Banker i det he'e taget skulde beholde denne Stempelbegunstigelse, vilde være i allerhøjeste Grad afhængigt af, om de andre Banker ogsaa fik Stempelbegunstigelse, og dette efter min Mening igen stod i Forbindelse med, om vi fik et Bank- og Sparekasseraad. Jeg føjede til, at hvis vi ikke fik en Ordning, hvorefter alle Banker faar Stempelbegunstigelse, vilde man vistnok kræve, at saa skulde hele denne Fortrinsstilling ikke opretholdes for nogle faa Banker. Jeg indrømmer, at der kunde være Tale om at gaa den Vej, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds nævnede, og som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds sagde ikke havde været Genstand for Drøftelse i Kommissionen, men jeg gad dog nok vide, om man saa kunde opretholde Stillingen for disse enkelte Bankers Vedkommende, om man saa ikke blev nødt til at sige, at det samme skal gælde for alle Banker, saaledes at der for alle Banker, naar de underkastede sig de Vilkaar, der gælder for Sparekasser, blev en Ret til da ogsaa at kunne tage mod Indlaan paa de samme Betingelser som disse. Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke rigtigt erkende, at jeg har viklet de to Sager ind i hinanden. Jeg synes, jeg netop har gjort, hvad jeg kunde, for at skille dem ad, idet jeg har sagt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Bankerne skal have Stempelbegunstigelse, og Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal have Bank- og Sparekasseraadet, efter min Me-

ning hører sammen, og at derfor Afgørelsen deraf bør træffes ved Bankloven, medens der i § 20 i Lovforslaget om Spare- og Laanekasser kun staar en Bestemmelse, som kan faa nogen Betydning, hvis en tilsvarende Bestemmelse vedtages paa den anden Lov. Det synes mig ikke er at vikle Sagerne sammen. Naar jeg har gjort opmærksom paa og anført mine Grunde til at holde paa, at Stempelbegunstigelse for Banker og Bank- og Sparekasseraadet hører sammen, og at der maa Afgørelsen træffes for sig og samlet, synes jeg, at der er gjort, hvad der kan gøres for at skille de to Sager ad; tilbage er kun dette, at der selvfølgelig maa være Bestemmelser, hvorefter det bliver muligt at faa valgt de paagældende Medlemmer af et saadant Raad, hvis et saadant maatte blive vedtaget paa Bankloven.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig; det Spørgsmaal, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds nævnede, er et Spørgsmaal, som jeg synes, vi nok kan drøfte, men efter min Mening hænger det i den Grad sammen med selve Afgørelsen af, hvorledes man vil stille Bankerne med Hensyn til Stempelfrihed for Bankbøger og Indlaansbeviser, at jeg ikke finder Anledning til her at komme nærmere ind paa den Tanke. Det tror jeg nok, jeg udtrykkeligt sagde; gjorde jeg ikke dette, er det hermed sagt.

Brandes: Jeg skal ikke komme tilbage til de Bemærkninger, jeg i Onsdags fremsatte om Enkeltheder i Lovforslaget, jeg kan kun være tilfreds med, at den højtærede Minister har erklæret, at han dels gav mig Ret i adskillige af de kritiske Bemærkninger, jeg havde fremsat, og dels mente, at de fortjente nøjere Prøvelse i et Udvalg. Paa dette fremrykkede Tidspunkt skal jeg kun tillade mig at fremsætte nogle Udtalelser om Hovedspørgsmaalene i dette Forslag. Dertil regner jeg Spørgsmaalet om de Sparekasser, hvis Bestyrelse supplerer sig selv. Jeg har i mit første Foredrag nævnt, at det var muligt at komme bort fra Lovforslagets Bestemmelse om, at Indenrigsministeren skulde være den, som sørger for at tilvejebringe anden Repræsentation i disse Bestyrelser end den, som vælges af de tidligere Bestyrere. Jeg er ikke i og for sig mod dette, at Indenrigsministeren skulde vælge, men jeg har tænkt mig, at der kunde være Mulighed for en bedre Valgmaade, og Ministeren har nu sagt, at han ogsaa kan tænke sig at forhandle om dette Spørgsmaal. Mit Forslag om, at man kunde lade Kommunerne være